

Landskap

Thomas Wiehe 1975

LP "I rummet intill", Silence Records 1973, SRS 4614

Natten går mot sitt slut – ett gryningens landskap brer ut sig
Förflyttar sig långsamt under mig
Det träder fram ur glömskan – uppväckt blir vatten och grönska
Blotta tanken på dig, och en stor glädje sänker sig över mig
Ett skyarnas landskap brer ut sig – växer sig långsamt över mig
Med ditt gyllene hölje – och ditt vemodiga följ
Väver du mig in i – ditt broderi

För dig som ger mig så'n t behag – vill jag sjunga både natt och dag
Jag vill lyssna på ditt andetag – erfara ditt hjärtas slag
Som hav omsluter vatten – vill jag omsluta dig
Som elden vill jag värma dig
Som jorden vill jag bära dig
Som luften vill jag vara där du är
Du är vacker, du är så jättefin att ta på
Du är så jättefin att titta på
Du är så jättefin att lyssna på

Ingenting är som förr – ett rymdens landskap brer ut sig
Runtom mig men också in i mig
Det tar nu överhanden – bakom oss lämnar vi hamnen
Och vi upplöses i – och vi uppgår i – den stora friden
Den stora tiden är här – den stora friden är här – den lugna friden är här